KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2021/788

(2021. gada 12. maijs),

ar ko paredz noteikumus par uzraudzību un ziņošanu attiecībā uz konkrētu sugu dzīvnieku inficēšanos ar SARS-CoV-2

(izziņots ar dokumenta numuru C(2021) 3293)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/99/EK (2003. gada 17. novembris) par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK ([1]), un jo īpaši tās 4. panta 5. punktu, 9. panta 1. punktu un 11. panta trešo daļu,

tā kā:

(1) Kopš 2020. gada tiek ziņots par ūdeļu inficēšanos ar SARS-CoV-2 vīrusu dažās dalībvalstīs un trešās valstīs, un tika konstatēts, ka infekciju var pārnest no cilvēka uz ūdelēm un no ūdelēm uz cilvēku. Turklāt viena dalībvalsts ziņoja par Covid-19 gadījumiem, cilvēkam inficējoties ar SARS-CoV-2 vīrusa variantiem, kas saistīti ar ūdelēm.

(2) 2020. gada 12. novembrī Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (*ECDC*) ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (*EFSA*) atbalstu publicēja ātro riska novērtējumu par jaunu, ar ūdelēm saistītu SARS-CoV-2 variantu atklāšanu ([2]) (*ECDC* ātrais riska novērtējums).

(3) *ECDC* ātrajā riska novērtējumā secināts, ka vispārējais riska līmenis, ko cilvēka veselībai rada ar ūdelēm saistītie SARS-CoV-2 varianti, var būt no zema (attiecībā uz sabiedrību kopumā) līdz ļoti augstam (attiecībā personām, kas ir medicīniski neaizsargātā grupā un vīrusam tiek pakļautas arodekspozīcijas ceļā). *ECDC* ātrajā riska novērtējumā arī norādīts, ka būtu vajadzīgi turpmāki izmeklējumi, lai novērtētu, vai ar ūdelēm saistītie SARS-CoV-2 varianti varētu radīt ietekmi uz atkārtotas inficēšanās risku, samazināt vakcīnu iedarbīgumu vai pazemināt ārstēšanas ieguvumus.

(4) Lai samazinātu risku sabiedrības veselībai, *ECDC* ātrajā riska novērtējumā valstu iestādēm ieteikts apsvērt īstenošanas pasākumus, kas vērsti uz ūdeļu audzētavām, ūdeļu audzētavu strādniekiem un cilvēkiem, kas saskaras ar ūdeļu audzētavām. Lai novērstu SARS-CoV-2 variantu izplatīšanos no dzīvniekiem uz cilvēkiem, šiem pasākumiem būtu jāietver cilvēku testēšana, vīrusa sekvencēšana, antigēnu īpašību raksturošana un vīrusu infekciozitāte, kā arī dzīvnieku uzraudzība un kontrole ūdeļu audzētavās.

(5) Pasaules Veselības organizācija (PVO), Pasaules Dzīvnieku veselības organizācija (*OIE*) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (*FAO*) 2021. gada 20. janvārī izdeva kopīgu trīspusēju riska novērtējumu par jauniem apdraudējumiem no cilvēku–dzīvnieku–ekosistēmu mijiedarbības, un tajā pievērsās SARS-CoV-2 vīrusa izplatībai kažokādu ražošanai paredzēto dzīvnieku vidū ([3]). Riska novērtējumā ir ieteikts veikt dzīvnieku testēšanu uz SARS-CoV-2, pamatojoties uz risku, un to apsvērt tikai kā plašāku rīcību pret Covid-19 pieejas "Viena veselība" kontekstā, iekļaujot agrīnās brīdināšanas un kontroles sistēmu, kuras pamatā ir attiecīgi strādnieku un dzīvnieku inficēšanās gadījumu definīcijas. Saskaņā ar riska novērtējumu SARS-CoV-2 uzliesmojumu gadījumos, kas skar kažokzvēru audzētavas, ir ieteicams veikt vīrusu sekvencēšanu cilvēku un ūdeļu saslimšanas gadījumos, tostarp veikt filoģenētisko analīzi un gēnu sekvenču salīdzināšanu, lai izprastu infekcijas pārnešanas virzienu (proti, no dzīvnieka uz dzīvnieku, no dzīvnieka uz cilvēku, no cilvēka uz dzīvnieku vai no cilvēka uz cilvēku) un identificētu un novērtētu jebkādas radušās mutācijas.

(6) *EFSA*2021. gada 18. februārī ar *ECDC* atbalstu publicēja zinātnisko ziņojumu par SARS-CoV-2 infekcijas uzraudzību sermuļu dzimtas dzīvniekiem ([4]) (*EFSA* ziņojums). *EFSA* ziņojumā norādīts, ka, nonākot ūdeļu audzētavās, SARS-CoV-2 ļoti ātri izplatās gan tiešā, gan netiešā saskarē. Visticamāk, SARS-CoV-2 infekciju audzētavās ievazā inficēti

([1]) OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.
([2]) Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs. *Detection of new SARS-CoV-2 variants related to mink*, 2020. gada 12. novembris. *ECDC*: Stokholma; 2020.
([3]) https://www.oie.int/fileadmin/Home/MM/GLEWS_risk_assessment_fur_animals_SARS_CoV_2.pdf
([4]) *EFSA* zinātniskais ziņojums "Monitoring of SARS-CoV-2 infection in mustelids". DOI 10.2903/j.efsa.2021.6459

cilvēki. *EFSA* ziņojumā secināts, ka darbinieku kontrole ūdeļu audzētavās ir svarīga, lai varētu agrīni atklāt infekciju. *EFSA* ziņojumā arī norādīts, ka arī jenotsuņi (*Nyctereutes procyonoides*) ir uzņēmīgi pret SARS-CoV-2.

(7) *EFSA* ziņojumā ieteikts: visas ūdeļu audzētavas, kas vēl nav inficētas, būtu jāuzskata par pakļautām inficēšanās riskam, jo cilvēku saslimstība ir plaši izplatīta; tāpēc uzraudzības izvēles mērķim vajadzētu būt agrīnai atklāšanai.

(8) Saskaņā ar *EFSA* ziņojumu vienam no uzraudzības mērķiem vajadzētu būt uzraudzīt SARS-CoV-2 vīrusa attīstību. Ģenētiskā analīze ir svarīga, lai raksturotu SARS-CoV-2 vīrusu un noteiktu iespējamas vīrusa mutācijas, kā arī identificētu vīrusa izcelsmi un avotu. Iespējamo vīrusa mutāciju atklāšana ir īpaši svarīga sabiedrības veselībai, lai savlaicīgi noteiktu jaunus vīrusa variantus, kas var ietekmēt vīrusa diagnostiku, pārnesi, smagumu vai vakcīnu efektivitāti.

(9) Turēti un savvaļas jenotsuņi būtu jāuzskata par uzņēmīgiem pret SARS-CoV-2 infekciju. Norādījumos par to, kā strādāt ar tādu sugu audzētiem dzīvniekiem, kas ir uzņēmīgas pret SARS-CoV-2 infekciju ([5]), *OIE* ir aicinājusi valstis ieviest pieeju "Viena veselība" un veikt pret SARS-CoV-2 infekciju uzņēmīgo dzīvnieku, piemēram, ūdeļu un jenotsuņu, uzraudzību, kā arī veikt to cilvēku uzraudzību, kuri ir ciešā saskarē ar šādiem dzīvniekiem. Komisijai būtu jāizstrādā zoonožu uzraudzības programmas, kurās noteikti sīki izstrādāti noteikumi šā konkrētā zoonožu ierosinātāja uzraudzībai, jo Direktīva 2003/99/EK paredz, ka šāda uzraudzība jāveic, lai savāktu koordinētus datus, atvieglotu datu apkopošanu un salīdzināšanu un labāk identificētu riskus, tādējādi dodot iespēju vajadzības gadījumā veikt turpmākus pasākumus. Minētās direktīvas apsvērumos ir minēts, ka bažas rada zoonozes, kas tiek pārnestas no citiem avotiem, nevis no pārtikas, jo īpaši no savvaļas dzīvnieku un lolojumdzīvnieku populācijām. Turklāt norādīts, ka datu vākšana par zoonožu un zoonožu izraisītāju sastopamību dzīvniekos, pārtikā, barībā un cilvēkos ir nepieciešama, lai noteiktu zoonožu tendences un avotus. Turklāt direktīvas apsvērumos minēts, ka prioritāte būtu jāpiešķir zoonozēm, kas rada vislielāko risku cilvēku veselībai, taču uzraudzības sistēmām būtu arī jāatvieglo potenciālu vai jaunu zoonožu un zoonotisko organismu celmu konstatēšana.

(10) Lai attiecībā uz riskiem, kurus izraisa ar ūdelēm saistīto SARS-CoV-2 variantu cirkulācija *Mustelidae* dzimtas dzīvnieku un jenotsuņu populācijās, varētu veikt turpmāku riska novērtējumu saskaņā ar pieeju "Viena veselība", kā arī lai identificētu riska pārvaldības iespējas un par tām informētu, būtu nekavējoties jāizveido efektīva, saskaņota uzraudzības un ziņošanas sistēma, kas ļautu vākt visu būtisko informāciju un apmainīties ar to.

(11) Lai atvieglotu īstenošanu un koncentrētu resursus uz augstāka riska grupām, šajā tiesību aktā paredzētajai uzraudzības sistēmai būtu jāaptver visi turētie *Mustelidae* dzimtas dzīvnieki un jenotsuņi, bet aktīvas uzraudzības darbību veikšanai par prioritāriem būtu jānosaka objekti, kuros ir vairāk nekā 500 pieaugušu vaislas dzīvnieku, un attiecīgi noteikumi par paraugu ņemšanu un testēšanu SARS-CoV-2 noteikšanai šajos prioritārajos objektos būtu jānosaka šā tiesību akta II pielikumā. Vienlaikus būtu jāveic visu turēto un savvaļas *Mustelidae* dzimtas dzīvnieku un jenotsuņu pasīvā uzraudzība, lai nodrošinātu konkrētu situāciju izmeklēšanu, un attiecīgi noteikumi par paraugu ņemšanas shēmu visu šādu turētu vai savvaļas dzīvnieku pasīvai uzraudzībai būtu jānosaka šā tiesību akta III pielikumā.

(12) Ņemot vērā steidzamo vajadzību papildus novērtēt, cik lielu risku rada Savienības epidemioloģiskā situācija saistībā ar SARS-CoV-2 gadījumiem ūdelēm, citiem *Mustelidae* dzimtas dzīvniekiem un jenotsuņiem, kā arī novērtēt pasākumu dzīvotspēju, dalībvalstīm būtu jāatvēl nepieciešamie resursi uzraudzības sistēmas izveidošanai un jāiesniedz Komisijai regulāri ziņojumi par šādiem infekcijas gadījumiem, ko konstatē turētiem vai savvaļas *Mustelidae* dzimtas dzīvniekiem un jenotsuņiem. Direktīvas 2003/99/EK 3. pantā paredzēts, ka dalībvalstīm dati jāpublicē. Lai nodrošinātu pienācīgu paziņošanu par risku Savienībā, Komisijai savā tīmekļa vietnē tikai informācijas nolūkā būtu jāpublicē par SARS-CoV-2 savāktās informācijas kopsavilkums, ņemot vērā riska paziņošanas nozīmi attiecībā uz minēto vīrusu.

(13) Lai strukturētā veidā varētu ziņot par SARS-CoV-2 sastopamību ūdeļu, citu *Mustelidae* dzimtas dzīvnieku un jenotsuņu populācijās, šajā lēmumā būtu jānosaka ziņojuma paraugs, minimālās informācijas prasības un datu formāts, datus grupējot pēc uzliesmojuma un pret SARS-CoV-2 vīrusu uzņēmīgās sugas. Šis ziņojuma paraugs būtu jāizmanto, ziņojot par minēto vīrusu.

([5]) *Guidance on working with farmed animals of species susceptible to infection with SARS-CoV-2*, 1.2. redakcija, 2020. gada 16. novembris. Nohttps://www.oie.int/fileadmin/Home/MM/Draft_OIE_Guidance_farmed_animals_cleanMS05.11.pdf.

(14) Komisijas Īstenošanas lēmumā (ES) 2020/2183 ([6]) ir paredzēti noteikumi par konkrētiem aizsardzības pasākumiem saistībā ar ziņošanu par SARS-CoV-2 infekciju ūdelēm, citiem *Mustelidae* dzimtas dzīvniekiem un jenotsuņiem un to piemēro līdz 2021. gada 20. aprīlim. Īstenošanas lēmuma (ES) 2020/2183 pamatā ir Padomes Direktīvas 89/662/EEK ([7]) 9. panta 4. punkts un Padomes Direktīvas 90/425/EEK ([8]) 10. panta 4. punkts. Ir pierādījies, ka minētajā īstenošanas lēmumā paredzētie pasākumi ir efektīvi, un šajā lēmumā būtu jānosaka līdzīgi pasākumi.

(15) Ir steidzami jāvāc dati, kas vajadzīgi, lai turpinātu novērtēt risku cilvēka veselībai, nodrošinātu agrīnu brīdināšanu par SARS-CoV-2 sastopamību ūdeļu, citu *Mustelidae* dzimtas dzīvnieku un jenotsuņu populācijās, kā arī lai uzraudzītu vīrusa attīstību.

(16) Slimības uzraudzības nolūkā *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā ([9]) noteiktie parauga lieluma aprēķināšanas vispārīgie principi norāda uz nepieciešamību aprēķināt parauga lielumu, pamatojoties uz tādiem faktoriem kā populācijas lielums, apsekojuma plāns, paredzamā izplatība un iespējama vīrusa perēkļu veidošanās, vēlamais ticamības līmenis un izmantoto testu veiktspēja. Lai sasniegtu noteiktu ticamības koeficientu, ko izmanto II pielikumā aprakstītās domājamās prevalences noteikšanai, *EFSA* ziņojumā ir noteikti SARS-CoV-2 konkrēti domājamās prevalences procentuālie rādītāji. Šī domājamā prevalence un ticamības līmeņi kopā ar citiem faktoriem tieši ietekmē paredzamo parauga lielumu. Šie principi būtu jāņem vērā šajā lēmumā paredzētajā paraugu ņemšanas shēmā.

(17) Ņemot vērā pašreizējo epidemioloģisko situāciju attiecībā uz SARS-CoV-2 ūdelēm un citiem *Mustelidae* dzimtas dzīvniekiem, šis lēmums būtu jāpiemēro līdz 2022. gada 31. martam. Ja epidemioloģiskā situācija mainīsies, Komisija pārskatīs šā lēmuma piemērošanas termiņu.

(18) Īstenošanas lēmums (ES) 2020/2183 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo lēmumu.

(19) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

Ar šo lēmumu nosaka sīki izstrādātus saskaņotus noteikumus par to, kā dalībvalstis uzrauga un ziņo par SARS-CoV-2 infekcijas gadījumiem attiecībā uz konkrētiem dzīvniekiem.

Minētā uzraudzība un ziņošana attiecas uz SARS-CoV-2 infekcijas uzliesmojumiem turētu un savvaļas dzīvnieku populācijās, kas pieder pie I pielikumā uzskaitītajām sugām ("dzīvnieki"), un aptver visu dalībvalstu teritoriju.

2. pants

Paraugu ņemšanas kārtība uzraudzības nolūkiem

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes ir noteikušas kārtību, kādā:

a) veic paraugu ņemšanu un testēšanu SARS-CoV-2 noteikšanai dzīvniekiem, kuri tiek turēti objektos ar vairāk nekā 500 pieaugušiem vaislas dzīvniekiem cikla sākumā, saskaņā ar II pielikumā noteikto paraugu ņemšanas shēmu;

b) veic paraugu ņemšanu un testēšanu SARS-CoV-2 noteikšanai turētiem un savvaļas dzīvniekiem saskaņā ar III pielikumā noteikto paraugu ņemšanas shēmu.

([6]) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2020/2183 (2020. gada 21. decembris) par konkrētiem aizsardzības pasākumiem saistībā ar ziņošanu par SARS-CoV-2 infekciju ūdelēm, citiem *Mustelidae* dzimtas dzīvniekiem un jenotsuņiem (OV L 433, 22.12.2020., 76. lpp.).
([7]) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.
([8]) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.
([9]) *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodekss (2019. gada izdevums); 1.4. nodaļa par dzīvnieku veselības uzraudzību, 1.4.4. pants.

3. pants

Vīrusa attīstības uzraudzība

1. Ja konstatē, ka dzīvnieki ir inficējušies ar SARS-CoV-2 vīrusu, dalībvalstis gādā par to, lai vīrusa raksturošanai oficiālās laboratorijas veiktu katra uzliesmojuma iespējamā references gadījuma filoģenētisko analīzi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka vīrusi, kas saskaņā ar 1. punktu sekvencēti no dzīvniekiem, ir filoģenētiski salīdzināti ar jau zināmajām sekvencēm un šādu pētījumu rezultāti tiek nosūtīti Komisijai saskaņā ar 4. pantu.

4. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu trīs dienu laikā no dienas, kad attiecīgās valsts teritorijā pirmo reizi apstiprināta dzīvnieku inficēšanās ar SARS-CoV-2 vīrusu.

2. Dalībvalstis iesniedz sekojumziņojumu:

a) reizi nedēļā, ja pēc 1. punktā minētā pirmā apstiprinājuma dzīvnieku vidū konstatē jaunu SARS-CoV-2 inficēšanās gadījumu uzliesmojumu;

b) ja ir būtiski atjauninājumi attiecībā uz slimības epidemioloģiju un zoonotiskajām sekām.

3. Šā panta 1. un 2. punktā paredzētajos ziņojumos attiecībā uz katru SARS-CoV-2 uzliesmojumu dzīvnieku vidū sniedz IV pielikumā prasīto informāciju.

4. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis katru mēnesi iesniedz Komisijai ziņojumu par 3. pantā minētās filoģenētiskās analīzes un pētījumu rezultātiem.

5. Šā panta 1. un 2. punktā paredzētos ziņojumus iesniedz elektroniski, formātā, kādu Komisija noteiks Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas sastāvā.

5. pants

Komisijas sniegtā informācija

1. Par dalībvalstu ziņojumiem, ko tās iesniegušas saskaņā ar 4. pantu, Komisija ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas starpniecību informē pārējās dalībvalstis.

2. Komisija tikai informācijas nolūkā savā tīmekļvietnē publicē atjauninātu kopsavilkumu ar informāciju, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 4. pantu sniedzamajos ziņojumos.

6. pants

Šo lēmumu piemēro līdz 2022. gada 31. martam.

7. pants

Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/2183 atceļ.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2021. gada 12. maijā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Stella KYRIAKIDES

I PIELIKUMS

To dzīvnieku sugu saraksts, uz kurām attiecas uzraudzība un ziņošana

1. Ūdeles (*Neovison vison*) un visi pārējie *Mustelidae* dzimtas sugu dzīvnieki.
2. Jenotsuņi (*Nyctereutes procyonoides*).

II PIELIKUMS

Paraugu ņemšana un testēšana SARS-CoV-2 noteikšanai dzīvniekos, kuri tiek turēti objektos ar vairāk nekā 500 pieaugušiem vaislas dzīvniekiem cikla sākumā

Kompetentā iestāde nodrošina, ka tiek ievērota viena no šīm paraugu ņemšanas shēmām.

1. IEDAĻA

Paraugu ņemšanas pamatshēma

a) Mērķpopulācija: katrā objektā, kurā tiek turēti dzīvnieki, katrā epidemioloģiskajā vienībā paraugus ņem no katra mirušā un slimā dzīvnieka, līdz ir sasniegts dzīvnieku skaits, kas vajadzīgs paredzamā parauga lielumam; ja mirušu vai slimu dzīvnieku nav, paraugus ņem arī no nejauši izvēlētiem dzīviem dzīvniekiem, lai iegūtu paredzamā parauga lielumu.

b) Paraugu ņemšanas biežums: paraugus ņem katru nedēļu.

c) Parauga matrica: orofaringeālās uztriepes ņem no dzīviem vai mirušiem dzīvniekiem.

d) Diagnostikas testi: veic SARS-CoV-2 vīrusa genoma noteikšanas testus.

e) Domājamā prevalence paredzamā parauga lieluma noteikšanai: parauga lielums katrā objektā pamatojas uz 5 % prevalenci ar 95 % ticamību.

2. IEDAĻA

1. alternatīvā paraugu ņemšanas shēma

Pamatojoties uz kompetentās iestādes veiktā riska novērtējuma pozitīvu rezultātu, kurā uzskata, ka alternatīvu paraugu ņemšanas metožu jutīgums ir līdzvērtīgs 1. iedaļas c) punktā minētajām orofaringeālajām uztriepēm, un atzīst riska mazināšanas pasākumu esību attiecībā uz SARS-CoV-2 gadījumiem mērķpopulācijā objektā, dalībvalstis var nolemt 1. iedaļā izklāstītās paraugu ņemšanas pamatshēmas vietā izmantot šādu alternatīvu paraugu ņemšanas shēmu.

a) Mērķpopulācija: katrā objektā, kurā tiek turēti dzīvnieki, katrā epidemioloģiskajā vienībā paraugus ņem no katra mirušā dzīvnieka un no slimajiem dzīvniekiem, tiklīdz tie ir identificēti, , līdz ir sasniegts paredzamais parauga lielums; ja mirušu vai slimu dzīvnieku nav, paraugus ņem arī no nejauši izvēlētiem dzīviem dzīvniekiem, lai iegūtu paredzamo parauga lielumu.

b) Paraugu ņemšanas biežums: paraugus ņem reizi divās nedēļās.

c) Parauga matrica: orofaringeālās uztriepes ņem no mirušiem dzīvniekiem; no dzīviem dzīvniekiem ņem vai nu orofaringeālas, konjunktīvas vai siekalu uztriepes, vai arī šādu uztriepju kombināciju; turklāt vēl viena iespēja ir papildus uztriepju matricai izmantot elektroniskas gaisa savākšanas ierīces, ar ko savāc visu dzīvnieku izelpoto gaisu.

d) Diagnostikas testi: veic SARS-CoV-2 vīrusa genoma noteikšanas testus.

e) Domājamā prevalence paredzamā parauga lieluma noteikšanai: parauga lielums katrā objektā pamatojas uz 20 % prevalenci ar 95 % ticamību.

3. IEDAĻA

2. alternatīvā paraugu ņemšanas shēma

Ja kompetentā iestāde ir veikusi riska novērtējumu ar pozitīvu rezultātu un riska novērtējumā ir ietverti rezultāti, kas gūti paraugu ņemšanā un objekta darbinieku testēšanā SARS-CoV-2 noteikšanai, kā arī riska mazināšanas pasākumi attiecībā uz SARS-CoV-2 gadījumiem mērķpopulācijā objektā, dalībvalstis dzīvnieku uzraudzībai var izmantot tikai III pielikumā paredzēto paraugu ņemšanas shēmu.

III PIELIKUMS

Paraugu ņemšanas shēma turētu vai savvaļas dzīvnieku uzraudzībai

Kompetentā iestāde nodrošina, ka tiek ievērotas 1. un 2. iedaļā noteiktās paraugu ņemšanas shēmas.

1. IEDAĻA

Uzraudzība objektos, kuros tur dzīvniekus

1. Paraugus ņem no šādām mērķpopulācijām:

   a) visos objektos, kuros tiek turēti dzīvnieki un kuros ir paaugstināta mirstība salīdzinājumā ar mirstības pamatrādītāju konkrētajā audzēšanas periodā vai ir dzīvnieki ar SARS-CoV-2 infekcijas klīniskajām pazīmēm: visi mirušie dzīvnieki vai dzīvnieki ar SARS-CoV-2 infekcijas klīniskajām pazīmēm katrā epidemioloģiskajā vienībā, līdz ir sasniegts paredzamais parauga lielums;

   b) visos objektos, kuros tiek turēti dzīvnieki, ja kompetentā iestāde ir saņēmusi informāciju, ka attiecīgā objekta darbinieku vidū vai viņu ģimenēs ir konstatēti SARS-CoV-2 inficēšanās gadījumi: visi mirušie dzīvnieki vai dzīvnieki ar SARS-CoV-2 infekcijas klīniskajām pazīmēm katrā epidemioloģiskajā vienībā, līdz ir sasniegts paredzamais parauga lielums.

2. Paraugu ņemšanas biežums: paraugus ņem ik reizi, kad 1. punktā minētajā mērķpopulācijā tiek identificēts dzīvnieks, par kuru ir aizdomas, ka tas ir inficēts ar SARS-CoV-2.

3. Parauga matrica: orofaringeālās uztriepes ņem no 1. punktā minētajiem mirušiem vai dzīviem dzīvniekiem.

4. Diagnostikas testi: veic SARS-CoV-2 vīrusa genoma noteikšanas testus.

5. Domājamā prevalence paredzamā parauga lieluma noteikšanai attiecībā uz mērķpopulāciju, kas minēta:

   i) 1. punkta a) apakšpunktā: parauga lielums katrā objektā pamatojas uz 50 % prevalenci ar 95 % ticamību;

   ii) 1. punkta b) apakšpunktā: parauga lielums katrā objektā pamatojas uz 5 % prevalenci ar 95 % ticamību.

2. IEDAĻA

Visu pārējo turētu vai savvaļas dzīvnieku uzraudzība

1. Paraugus ņem no šādām mērķpopulācijām – visi pārējie turēti vai savvaļas dzīvnieki, izņemot tos, kuri tiek turēti objektos: dzīvnieki, kuri ir miruši vai atrasti miruši un par kuriem ir aizdomas, ka tie ir inficēti ar SARS-CoV-2, vai dzīvnieki ar SARS-CoV-2 infekcijas klīniskajām pazīmēm.

2. Paraugu ņemšanas biežums: paraugus ņem ik reizi, kad 1. punktā minētajā mērķpopulācijā tiek identificēts dzīvnieks, par kuru ir aizdomas, ka tas ir inficēts ar SARS-CoV-2.

3. Parauga matrica: orofaringeālās uztriepes ņem no 1. punktā minētajiem mirušiem vai dzīviem dzīvniekiem.

4. Diagnostikas testi: veic SARS-CoV-2 vīrusa genoma noteikšanas testus.

5. Domājamā prevalence paredzamā parauga lieluma noteikšanai: paraugus ņem no visiem ziņojumā norādītajiem dzīvniekiem, kas ir miruši vai atrasti miruši, vai dzīvniekiem ar SARS-CoV-2 infekcijas klīniskajām pazīmēm; ja vienā un tajā pašā vietā ir atrasti vairāk nekā pieci miruši dzīvnieki vai tiek uzskatīts, ka tie pieder pie vienas epidemioloģiskās vienības, paraugā iekļauj ne vairāk kā piecus nejauši izvēlētus dzīvniekus.

IV PIELIKUMS

Informācija, kas jāiekļauj 4. pantā paredzētajos ziņojumos par SARS-CoV-2 infekcijas uzliesmojumiem dzīvniekos (*"uzņēmīgas sugas"*)

1. Ziņošanas datums.
2. Dalībvalsts.
3. Ziņojuma veids (pirmreizējs apstiprinājuma ziņojums / iknedēļas sekojumziņojums).
4. Dalībvalstī konstatēto uzliesmojumu kopskaits, par kuriem šis ziņojums tiek sniegts.
5. Par katru uzliesmojumu norāda šādu informāciju:
   a) katra dalībvalstī konstatētā uzliesmojuma sērijas numurs;
   b) reģions, kurā atrodas objekts vai cita vieta, kurā turēti vai atradušies attiecīgie dzīvnieki, un tā aptuvena ģeogrāfiskā atrašanās vieta;
   c) datums, kad radušās aizdomas par inficēšanos;
   d) apstiprinājuma datums;
   e) diagnostikas metode(-s);
   f) aptuvens datums, kad vīruss objektā vai minētajā vietā varētu būt ievazāts;
   g) iespējamais vīrusa avots;
   h) īstenotie kontroles pasākumi (precizēt ([1]));
   i) uzņēmīgo dzīvnieku skaits objektā vai minētajā vietā (grupēt pēc uzņēmīgās sugas);
   j) klīniski vai subklīniski skarto dzīvnieku skaits objektā vai minētajā vietā (grupēt pēc uzņēmīgās sugas; ja precīzs skaitlis nav pieejams, jāsniedz aplēse);
   k) morbiditāte (slimības biežums): klīniski skartu dzīvnieku ar Covid-19 pazīmēm līdzīgiem simptomiem skaits objektā vai minētajā vietā (grupēt pēc uzņēmīgās sugas) attiecībā pret uzņēmīgo dzīvnieku skaitu; sniegt arī klīnisko pazīmju apraksta kopsavilkumu (ja nav zināms precīzs skaits, jāsniedz aplēse);
   l) mirstība: objektā vai minētajā vietā mirušo dzīvnieku skaits (grupēt pēc uzņēmīgās sugas; ja nav zināms precīzs skaits, jānorāda aplēse).
6. Molekulārās epidemioloģijas dati, būtiskas mutācijas.
7. Attiecīgā gadījumā epidemioloģiskie nepersondati par tādu cilvēkam konstatētu slimības gadījumu skaitu dalībvalstī, kuri ir tieši saistīti ar 4. panta 1. un 2. punktā minētajiem uzliesmojumiem dzīvnieku populācijā.
8. Cita būtiska informācija.

([1]) Pārvietošanas kontrole dalībvalsts iekšienē; uzraudzība ierobežojumu vai aizsardzības zonā; izsekojamība; karantīna; liemeņu, blakusproduktu un atkritumu oficiāla iznīcināšana; pilnīga izkaušana; slimības perēkļu kontrole savvaļas dzīvniekiem; zonēšana; dezinfekcija; dzīvnieku vakcinācijas atļaušana (ja ir pieejama vakcīna); skarto dzīvnieku neārstēšana vai jebkādu citu attiecīgu pasākumu neesība.